

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0406/2012

10. 12. 2012

ZPRÁVA

o městském rozvoji jako příspěvku k hospodářskému růstu v rámci politiky soudržnosti EU
(2011/2311(INI))

Výbor pro regionální rozvoj

Zpravodajka: Andrea Cozzolino

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	9
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	12

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o městském rozvoji jako příspěvku k hospodářskému růstu v rámci politiky soudržnosti EU (2011/2311(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na články 174 a 176 Smlouvy o fungování Evropské unie, v nichž je stanoven cíl hospodářské, sociální a územní soudržnosti a jež obsahují definici strukturálních finančních nástrojů, s jejichž pomocí má být tohoto nástroje dosaženo, a které stanoví, že cílem Evropského fondu regionálního rozvoje je přispívat k nápravě hlavních případů regionální nerovnováhy v Unii,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. května 2010 o přispění politiky soudržnosti k dosahování cílů Lisabonské strategie a strategie EU 2020¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2010 o dosažení skutečné územní, sociální a hospodářské soudržnosti v EU – nezbytné podmínky konkurenceschopnosti na světové úrovni?²,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. listopadu 2010 nazvané „Závěry páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: budoucnost politiky soudržnosti“ (COM(2010)0642),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. listopadu 2010 nazvané „Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa: evropský příspěvek k plné zaměstnanosti“ (COM(2010)0682),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. prosince 2010 nazvané „Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení: evropský rámec pro sociální a územní soudržnost“ (COM(2010)0758),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. ledna 2011 nazvané „Evropa účinněji využívající zdroje – stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020“ (COM(2011)0021),
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. června 2011 o současné situaci a budoucí součinnosti mezi EFRR a ostatními strukturálními fondy v zájmu větší účinnosti³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. června 2011 o překročení HDP – měření pokroku

¹ Úř. věst. C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

² Úř. věst. C 169 E, 15.6.2012, s. 29.

³ Přijaté texty, P7_TA(2011)0286.

v měnícím se světě¹,

- s ohledem na své usnesení ze dne 8. června 2011 o investování do budoucnosti: nový víceletý finanční rámec (VFR) pro konkurenceschopnou, udržitelnou a inkluzivní Evropu²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. července 2011 o páté zprávě Komise o soudržnosti a o strategii politiky soudržnosti po roce 2013³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 27. září 2011 o využívání prostředků ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti: ponaučení pro budoucí politiku soudržnosti EU⁴,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. března 2012 o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (COM(2011)0615),
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. října 2011 o zvláštních ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj a cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. března 2012 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1081/2006 (COM(2011)0607),
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. října 2011 o programu Evropské unie pro sociální změny a inovace (COM(2011)0609),
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. listopadu 2011 o Evropské platformě pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. července 2008 k tématu „Na cestě k nové kultuře městské mobility“⁶,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 o městské dimenzi politiky soudržnosti v novém programovém období⁷,
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. dubna 2009 o akčním plánu pro městskou mobilitu⁸,

¹ Přijaté texty, P7_TA(2011)0264.

² Přijaté texty, P7_TA(2011)0266.

³ Přijaté texty, P7_TA(2011)0316.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2011)0403.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2011)0495.

⁶ Úř. věst. C 294 E, 3.12.2009, s. 42.

⁷ Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s.73.

⁸ Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 43.

- s ohledem na své usnesení ze dne 23. června 2011 o evropské městské agendě a její budoucnosti v politice soudržnosti¹,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 13. října 2005 o městské dimenzi v souvislosti s rozšířením²,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 26. září 2006 o tematické strategii pro městské životní prostředí³,
 - s ohledem na Lipskou chartu o udržitelných evropských městech, která byla schválena při příležitosti neformálního setkání ministrů k projednání otázky rozvoje měst a územní soudržnosti, jež proběhlo ve dnech 24. a 25. května 2007 v Lipsku,
 - s ohledem na prohlášení z Toleda o městském rozvoji schváleném v průběhu neformálního setkání ministrů v Toledu dne 22. června 2010,
 - s ohledem na čl. 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj (A7-0406/2012),
- A. vzhledem k tomu, že 80 % evropských občanů žije v městském prostředí (tento podíl dále roste v důsledku zrychlení migračních toků z venkova do měst), kde se více koncentruje dopad hospodářské krize a kde se vyskytují problémy související s bojem proti změně klimatu, s vytvářením pracovních míst, s dobrými životními podmínkami a kvalitou života;
 - B. vzhledem k tomu, že by městské oblasti měly vypracovat středně až dlouhodobé akční plány v oblasti udržitelné hospodářské, sociální a územní soudržnosti;
 - C. vzhledem k tomu, že města jsou hnací silou v oblasti ekonomiky, výroby a vytváření pracovních míst, zároveň však také prostředím, kde se projevují problémy na předměstích, nezaměstnanost a obecněji sociální vyloučení a izolace a znečištění životního prostředí;
 - D. vzhledem k tomu, že silné městské oblasti mají také kladný vliv na přilehlý venkov, což může vést k rozšiřování účinků i na další oblasti;
 - E. vzhledem k tomu, že je nutné přehodnotit koncepci periferií měst s cílem zvrátit současný trend k územní segregaci, který vyvolává polarizaci společnosti;
 - F. vzhledem k tomu, že stávající procesy transformace v rámci městského prostředí vedou ke vzrůstajícím očekáváním a problémům, které se tradičně snaží vyřešit stát, a které proto vyžadují mechanismy inovační a integrované hospodářské, sociální a územní soudržnosti;
 - G. vzhledem k tomu, že v řadě měst způsobily sociodemografické změny přesun obyvatel z jejich domovů ve starších městských oblastech do nových obytných zón ležících více na periferii, na předměstí nebo jednoduše do nových měst v blízkosti velkých aglomerací;

¹ Přijaté texty, P7_TA(2011)0284.

² Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 73.

³ Úř. věst. C 306 E, 15.12.2006, s. 182.

- H. vzhledem k tomu, že problémem mnoha městských oblastí je sociální nerovnost, a vzhledem k tomu, že rozdíly mezi jednotlivými čtvrtěmi jsou často způsobovány nevhodnými politikami bydlení a skutečností, že poskytování služeb je často omezeno na zámožnější oblasti;
- I. vzhledem k tomu, že přehodnocení tradičních přístupů by mohlo být příležitostí k zahájení procesu urbanistického experimentování a designérských přístupů, které by byly založeny na novém pojetí územního plánování, potřeb komunit a zapojení občanů;
1. poukazuje na to, že model místního rozvoje je klíčovou předností politiky soudržnosti, jelikož rozhodující faktory mobility přispívají k volbě nejlepších možností co nejbliže k občanům, společných kroků a důslednějších, účinnějších a účelnějších opatření, což navíc podstatným způsobem zviditelňuje komunitní opatření v těch oblastech EU, které se potýkají se složitějšími problémy;
 2. požaduje novou regulační fázi EU spojenou s plánem na ochranu a obnovu městských oblastí, která (při dodržení zásady subsidiarity) může poskytnout požadovaný právní základ, definovat společné a sdílené střednědobé až dlouhodobé cíle a optimalizovat používání fondů politiky soudržnosti;
 3. doufá, že budou přijata opatření usilující o dokončení a renovaci již existujících městských částí, včetně znevýhodněných čtvrtí, funkční přestavbu nepoužívaných prostor a ploch pro novou výstavbu, dále zatraktivnění míst, kde lidé bydlí, prostřednictvím dynamického procesu rozvoje, a o to, aby byla obcím navrácena místa s výraznou symbolikou, která se pojí s bohatými vzpomínkami, neplní již svou původní funkci a začala být postupně zanedbávána, a to při současné ochraně kulturního dědictví;
 4. požaduje, aby byly mobilizovány kulturní a hospodářské zdroje, jejichž prioritou by byla sociální udržitelnost přeměny měst, a tudíž i příspěvek k solidaritě mezi jejich obyvateli, sociálnímu začlenění a k integraci zranitelných a znevýhodněných skupin v městských oblastech, a to s cílem plně využít potenciál rozvoje při vědomí skutečnosti, že proces obnovy měst s sebou nese riziko vypuzení slabších vrstev obyvatelstva; zdůrazňuje proto, že je nutné obyvatelstvo úzce zapojit od co nejranější fáze;
 5. zdůrazňuje klíčovou úlohu městských oblastí při plnění hospodářských, sociálních a environmentálních cílů strategie Evropa 2020 a zdůrazňuje skutečnost, že Unie může být celosvětově konkurenceschopná pouze tehdy, pokud politika soudržnosti plně využije rozvojový potenciál všech jejích regionů a městských oblastí;
 6. vyzývá k integrovanému přístupu, jenž bude zahrnovat propojení přírody a životního prostředí s historií a kulturou a se společností a obchodem, a zajistí tak rozvoj infrastruktury, zdokonalení městských prostor a růst hospodářského prostředí a podpoří smíšené využívání území, a to integrací obytných a neobytných staveb, hmotných infrastruktur a nehmotných síťových systémů;
 7. zdůrazňuje, že je k tomu třeba nových způsobů obnovy měst, které se zaměří na potřebu poskytnout společenstvím veřejná prostranství, parky, činnost ve volném čase, kulturu a sport;

8. vyzývá k participačnímu plánování ve spolupráci se sdruženími a občany, aby bylo zajištěno nezbytné propojení obecných politik s konkrétními územními oblastmi, a to podporou zvláštností, identity, vzpomínkové hodnoty a historie daného místa a posílením pocitu příslušnosti ke komunitě a důvěry ve veřejné orgány;
9. zdůrazňuje, že obnova měst a hospodářská obnova jsou vzájemně úzce propojeny a vybudování atraktivního místa může přispět k oživení hospodářství; upozorňuje, že má-li být tohoto cíle dosaženo, je třeba obnovu měst spojit s novým přístupem, který skloubí úsilí o prevenci úpadku měst s podporou rozvoje potřebných a znevýhodněných oblastí i místního hospodářského růstu a tvorby pracovních míst, jež bude doplněna o sociální opatření;
10. požaduje, aby byla přijata rozhodná opatření k boji proti energetické neúčinnosti prostřednictvím přepracování funkčnosti budov a výstavby obydlí, která budou účinněji využívat zdroje, a to i pro účely sociálního bydlení; dále požaduje zmírnění dopravních zácp, znečištění a hluku takovým způsobem, aby bylo město konkurenceschopnější z hlediska environmentálních problémů;
11. zdůrazňuje nutnost strategie pro zachování a zabezpečení městského dědictví a starších bytových prostor v oblastech, které byly označeny za vysoce rizikové z hlediska zemětřesení či záplav;
12. opakuje, že je zapotřebí koordinovat využívání fondů, aby byl zajištěn integrovaný přístup k problémům demografického rozvoje, postupného stárnutí obyvatelstva a koncentrování obyvatel ve městech; upozorňuje na skutečnost, že projekty strukturálních fondů mohou pomoci zajistit řešení závažných problémů a měly by se zaměřovat na jednotlivce a věnovat zvláštní pozornost znevýhodněným osobám v této společnosti, např. dětem, mladým lidem, ženám a starším osobám;
13. vítá přijatá opatření, která podporují budování sítí mezi městy a výměnu zkušeností a osvědčených postupů; upozorňuje, že tato opatření by měla být dále posílena a rozšířena s cílem zahrnout funkční městské oblasti; vyzývá, aby byly za tímto účelem rozšířeny stávající nástroje, a zdůrazňuje, že před vytvořením nových struktur by měly být využity existující programy a subjekty;
14. vítá skutečnost, že nejméně 5 % zdrojů Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) má být k dispozici na integrovaná opatření na udržitelný městský rozvoj, aby mohly být převedeny na města pro účely správy; zdůrazňuje, že toto číslo představuje minimální cíl a mělo by být využito k podpoře rozvoje ve funkčních městských oblastech; vyzývá orgány na různých úrovních, aby využívaly nové nástroje, jako je místní rozvoj vedený danou komunitou;
15. staví se proti nepružnosti, co se týče využívání výše uvedených zdrojů při provádění integrovaných územních investic; je toho názoru, že by členské státy měly mít možnost provádět integrovaná opatření na udržitelný městský rozvoj také prostřednictvím zvláštního operačního programu nebo zvláštní prioritní osy;
16. zdůrazňuje, že ačkoli mohou být městské oblasti klíčovým přínosem jako centra a hybné síly růstu, je nezbytné začlenit do řešení problémů venkovských, předměstských

a sousedních oblastí potřeby místního rozvoje s cílem podporovat vztah, jenž by nebyl konfliktní, ale naopak součinný a vzájemně se doplňující, řešit postupný úbytek oblastí nacházejících se mezi městem a venkovem v důsledku trendu rozšiřování měst a přeměnu venkovských oblastí na stavební pozemky a rozšiřovat dostupnost veřejných služeb;

17. vyzývá k rozšíření administrativní kapacity – např. prostřednictvím většího využívání technické pomoci – místních a regionálních orgánů a hospodářských a sociálních subjektů při správě strukturálních fondů za účelem skutečné víceúrovňové správy, aby bylo zajištěno splnění cílů; považuje za klíčové, aby byly rozvíjeny a podporovány udržitelné multifunkční sítě založené na osvědčených postupech, a to tak, aby podněcovaly utváření živých a integrovaných partnerství mezi městem a venkovem, jež budou vycházet z potřeb jednotlivých regionů;
18. pokazuje na příležitost spojit pilotní projekty týkající se udržitelného rozvoje měst, které jsou financovány z EFRR, a nový víceletý program Horizont 2020 do jedné sítě, jež by zaručovala inovační řešení a opětovně použitelné strategie pro obnovu měst;
19. je přesvědčen o tom, že Pakt starostů a primátorů by mohl být dobrým výchozím bodem k dosažení dalších výsledků, pokud jde o plnění cílů Strategie EU 2020;
20. vyzývá k vytvoření udržitelného modelu mobility, který by byl v souladu s územním plánováním a obsahoval více veřejných zařízení a systémové logistické sítě odpovídající požadavkům na distribuci zboží a služeb ve městech, a to s řádným přihlédnutím k požadavkům ekologické dopravy;
21. je přesvědčen, že environmentální problémy, jako je nakládání s odpady, jsou otázkou, která přesahuje pouze technické aspekty a má dopad na sociální problematiku; naléhavě dále vyzývá, aby pokračovala opatření k zajištění kvalitních dodávek vody a jejího čištění ve městech, protože je to ku prospěchu veřejnosti a současně i životního prostředí;
22. zdůrazňuje, že rozšiřování zelených ploch a městských parků je obrovským přínosem, co se týče přírodního, historického a kulturního dědictví, přispívá k omezování negativního vlivu mikroklimatu, lepšímu energetickému rozpočtu a finančním úsporám, zvyšuje udržitelnost a kvalitu městského prostředí a umožňuje plnit sociální a rekreační potřeby;
23. doufá, že při definování možných způsobů rozvoje měst bude v souladu s cíli evropských politik dána přednost technickým materiálům a řešením, které by splňovaly normy související s energetickými úsporami;
24. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Ve městech žijí více než dvě třetiny obyvatelstva. Města jsou místem, kde vznikají problémy, ale také místem, kde lze nalézt řešení. V městském prostředí nacházejí živnou půdu věda a technika, kultura a inovace. Na druhou stranu se ve městech koncentrují také problémy, jež jsou zde znásobeny, jako je nezaměstnanost, diskriminace a chudoba. Analogicky se zde také z větší části koncentruje dopad hospodářské krize a vyskytují se zde problémy související s omezováním dopadu změny klimatu, s vytvářením pracovních míst, s dobrými životními podmínkami a kvalitou života. Budoucnost hospodářského, sociálního a územního rozvoje bude určována rozvojem našich měst.

Jak se zdůrazňuje v nedávné studii Komise s názvem „Města budoucnosti: problémy, nápady, očekávání“, fáze rozšiřování měst v posledních desetiletích odhalila závažnou situaci, pokud jde o úpadek měst a budov, který se často projevuje nedostatkem urbanizačních projektů a základních služeb. Evropské orgány by proto měly vytvořit nové vhodné stimulační a jiné nástroje, které by odpovídaly představám o městech budoucnosti. Města by měla být zároveň aktivní součástí vytváření a uplatňování evropských politik a opatření, která mají okamžitý vliv na rozvoj městských území, jako je mobilita městských center, zlepšování energetické účinnosti zastaralého bytového fondu, budování nového sociálního bydlení atd. Této součinnosti se dosáhne podporou demokratické účasti občanů a jejich zapojením do rozhodovacích procesů a přispěním ke konkrétní realizaci koncepce evropského občanství. Uplatňování těchto principů má navíc zásadní význam při řešení problémů multikulturní společnosti a současném posilování pocitu sounáležitosti v komunitě a zvyšování důvěryhodnosti orgánů, což by mělo působit proti sociálnímu vyloučení a vést k tomu, že města budou bezpečnější, otevřenější a tolerantnější.

Podpora sanace a obnovy měst, které by měly vést k vytváření bohatství a možností, je jedním z hlavních problémů, na něž by měla dát Evropská unie odpověď a posilovat přitom vazby mezi městy a rozvojem a mezi městskými a příměstskými oblastmi. Jak již bylo uvedeno, ve městech se vyskytují závažné problémy jako nezaměstnanost, diskriminace a chudoba. Evropský model udržitelného rozvoje měst je v ohrožení. Demografické změny jsou původcem řady problémů – stárnutí obyvatelstva, snižování počtu obyvatel, intenzivního výskytu určitých fenoménů na předměstích –, které se v různých městech liší. Evropa se navíc už nenachází ve fázi neustálého hospodářského růstu, a proto musí mnohá města čelit závažné hrozbě stagnace a hospodářského útlumu. Za současné situace naše ekonomiky nejsou tedy již schopny zaručit přiměřenou míru zaměstnanosti, takže stále větší počet obyvatel je buď vyloučen z pracovního trhu, nebo je nucen spokojit se s pracovními místy v odvětví služeb, jež vyžadují nízkou kvalifikaci a jsou málo placeny. To prohlubuje nerovnosti; dokonce v bohatší společnosti a bohatších městech vede hospodářská krize k větší polarizaci příjmů a k sociální izolaci.

Aby došlo k opětovnému sociálnímu a hospodářskému vzestupu ve městech, je nutné přehodnotit metody využívané při výstavbě měst a územním plánování, a to prostřednictvím srovnávání používaných způsobů plánování a opatření, která by mohla obohatit politiku v oblasti životního prostředí, územního rozvoje, obchodu, dopravy a dopravního provozu na základě různých způsobů využívání území, které by spojily využití hmotných infrastruktur s nehmotnými systémy;

V tomto smyslu mají rozhodující význam programy EU, jako je program Urban, protože vedle opatření týkajících se „fyzického města“ umožňují zavádění opatření zaměřených na sociální začleňování: nového způsobu pojetí obnovy měst, pokud jde o nástroje a cíle, a nové jednotné vize, která by šla nad rámec pouhého shrnutí sociálních, hospodářských, ekologických a infrastrukturních opatření a zahrnovala by také místní partnerství. Proto je nutné postupovat tímto směrem a pohlížet na města v celé jejich komplexnosti, a podporovat tak globální přístup k problémům, překonávat roztržičnost jednotlivých odvětví a konečně realizovat zásadu propojení samostatných částí opatření.

Plánování nových programů v rámci politiky soudržnosti je strukturální přístup, na jehož základě by měla vzniknout opatření zaměřená na správu území, jejichž prioritou je sociální únosnost přeměny měst, s přihlédnutím k tomu, že proces regenerace a obnovy měst s sebou vždy nese riziko vypuzení těch nejslabších vrstev obyvatelstva. Zároveň je nutné vytvořit také nástroje, které by zajišťovaly vyšší kvalitu života a zvyšovaly by přitom identitu a vzpomínkovou a historickou hodnotu území. K zajištění optimálního dosažení těchto cílů je nutné, aby se tyto politiky pojily s konkrétními územními oblastmi a využívaly přitom jejich charakteristické rysy a zdroje. Konkurenceschopnost musí jít v globálním hospodářství ruku v ruce s udržitelnou místní ekonomikou, přičemž v místních hospodářských strukturách je zapotřebí pevně zakořenit základní schopnosti a zdroje a podporovat také zapojení do společnosti a inovace. Za tímto účelem by bylo vhodné znovu zavést a podpořit nástroj participativního plánování projektů, protože právě při přípravě akčních plánů a operačních projektů je skutečně možné setkávat se se sdruženími, občany a se subjekty působícími v daném místě, a budovat tak cestu k vytváření partnerství.

Existuje také celá řada obzvlášť citlivých témat, která si zaslouží zvláštní pozornost. Naléhavým problémem z hlediska celé městské struktury představují mj. problémy na periferii měst, které jsou z velké části endemické, jsou však vyostřeny obecnějším vlivem krize. Tyto problémy zároveň představují jednu z nejdůležitějších výzev z hlediska měst i evropských institucí. Poté, co se rozplynuly utopistické představy o velkých palácích utopených v zeleni a místo nich vznikly zruďné betonové konstrukce, které hrozivě obklopují historická centra měst, je nutné problematiku předměstí řešit znovu společně s občany a vyhnout se politickým přístupům směřujícím shora dolů, u nichž hrozí riziko značné opozice. Klíč k revitalizaci předměstí spočívá totiž právě v překonání kontrastu k centru měst: podaří-li se do periferních oblastí přivést „městského ducha“, mohla by se předměstí stát jádrem nového modelu sociálně-ekonomického rozvoje. Tímto způsobem by bylo možné odvrátit také počínající proces územní segregace, který je důsledkem polarizace společnosti a který by mohl vést k rozvoji uzavřených „subkultur“, jež by mohly zastávat nepřátelské postoje vůči zbývající části společnosti.

V souladu se základními prioritami a cíli, které jsou uvedeny v Lipské chartě, v prohlášení z Toleda, v Územní agendě 2020 a také v 5. zprávě o politice soudržnosti, je nutné zdůraznit význam prohlubování územního rozměru v budoucí politice soudržnosti. Aby bylo možné co nejlépe sledovat základní cíle strategie Evropa 2020, je nutné snažit se jich dosáhnout na základě jednotného, důsledného a univerzálního přístupu, který by zahrnoval všechna odvětví, všechny úrovně veřejné správy a všechna území. Aby bylo možné uplatnit tuto metodu, je nutné fixní mechanismy koordinace propojit s mechanismy flexibilními, což povede k vytvoření dialogu a spolupráce mezi různými územími a úrovněmi veřejné správy

a také mezi různými odvětvími zainteresovanými v rozvoji měst.

Nedostatečná pozornost věnovaná městským oblastem je jednou z hlavních slabin, které zabránily v plnění všech cílů Lisabonské strategie, pokud jde o rozvoj a vyrovnávání úrovně regionů a území. Model místního rozvoje tak může představovat silnou stránku budoucí politiky soudržnosti, protože je schopen mobilizovat rozhodující faktory, mj. schopnosti a motivaci místního obyvatelstva, a podporovat výběr co nejlepších řešení a nejdůslednějších, nejúčinnějších a nejúčelnějších opatření. Na základě podpory zapojení a demokratické angažovanosti občanské společnosti na volbě postupů politiky soudržnosti bude možné dosáhnout rovněž podstatného zviditelnění opatření Unie i v oblastech, které se řadí k nejvíce problematickým, které jsou neustále ohrožovány duchem euroskepticismu a které se příliš často pojí s fenoménem rasizmu a xenofobie. Je nezbytné dosáhnout skutečného rozvoje politiky soudržnosti, která by prostřednictvím většího a kvalitnějšího zapojení městských oblastí byla schopna nejen dosáhnout co nejlepších výsledků a optimálního plnění sledovaných cílů, ale i konsenzu v rámci unijních institucí a současně vytvořit evropského ducha, díky němuž by bylo možné překonat odstředivé tendence, které hospodářská krize ještě prohloubila.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	27.11.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 36 -: 0 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Victor Boştinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Tomasz Piotr Poręba, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Jan Březina, Andrea Cozzolino, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Lena Kolarska-Bobińska, Heide Rühle, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter